

AN IZVIČICE
EDVARDA KAMBEJLA
V CELJU

Liboje, december 1984

Leto 27 — Številka 4

LIBOJE

Celje - skladišče
D-Per

249/1984

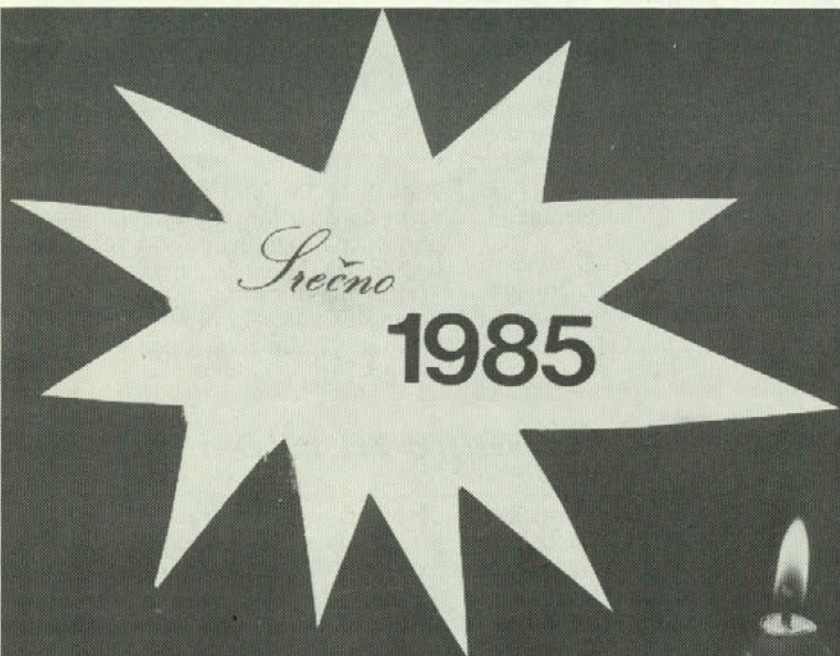

1119842587,4

COBISS

OSREDNJA KNIJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

Spoštovani bralci našega časopisa!

Sporočamo vam, da v letošnjem letu ne bomo pošiljali novoletnih čestitk, ker smo sredstva darovali za izgradnjo Splošne bolnišnice v Celju.

Upamo, da nam ne boste zamerili, ker od nas ne boste prejeli noletnih čestitk.

Izkoriščamo priliko in vam preko časopisa želimo uspešno in srečno leto 1985.

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE

Čestitki se pridružujejo:

KS Liboje

DPD Svoboda Liboje

DPO KIL

170 let

LIBOJE
Keramična industrija

Razmišljanja ob slovesu od starega leta

Poslavljam se od poslovnega leta, katero je bilo uspešno. Povečali smo obseg proizvodnje keramike za cca 18%, povečali storilnost po zaposlenem za 8%, znatno povečali akumulacijo, nabavili nekaj nove opreme, uredili skladišča embalaže, ognje-stalnega materiala in modelov. Kar precej denarja smo vložili v vzdrževalna dela, saj smo večji del streh prekrili in sanirali podstrešje ter opravili še vrsto drugih del na tem področju.

Povečanje akumulacije nam je omogočilo tudi nadpovprečno povečanje osebnih dohodkov. V naši panogi imamo že nekaj časa najvišji povprečni osebni dohodek po zaposlenem, dočim smo se v okviru občine z osebnimi dohodki povzpeli krepko v zgornjo polovico tabele.

Za takšne rezultate gre brez dvoma precej zaslug ne samo proizvodnji, temveč tudi razvojni in prodajni službi. Razvojna služba se trudi, da sledimo razvoju naše panoge v svetu. Prodajna služba pa, da vzdržujemo dobre poslovne odnose z domačimi in tujimi poslovnimi partnerji. Menim, da je v tem letu proizvodnja in te službe uspešno opravila te svoje naloge.

Prav izvozu gre zasluga za precejšnjo realizacijo ustvarjene akumulacije.

To poudarjam zato, ker so se razmere na trgu doma in v inozemstvu v letošnjem letu začele bistveno spreminjati. Znižanje življenjskega standarda in s tem v zvezi potrošnje je napolnilo tržišče. Pomanjkanje obratnega kapitala in visoke obresti silijo trgovino, da kupuje bistveno manjše količine in še to le tisto blago, za katerega je sigurna, da ga bo prodala v nekaj dneh. Zato bodo v bodoče vse bolj pogosti primeri, da bo v skladiščih industrije dovolj in preveč izdelkov, dočim v trgovini teh izdelkov ne bo mogoče dobiti. Tudi na inozemskih tržiščih čutimo zmanjševanje interesa za nakup keramike. Število naročil je sicer bilo večje kot prejšnje leto, vendar so to manjša naročila, tako da bomo v skupnem seštevku komaj dosegli realizacijo prejšnjega leta. Ta ugotovitev se na prvi pogled ne ujema s prejšnjo ocenitvijo dela razvojne in prodajne službe. Vendar, da se ni razvojna in prodajna služba toliko angažirala na razvoju glazur, dekorjev in oblik ter obdelavi kupcev bi bili rezultati bistveno slabši.

Osnovna naloga nas vseh v prihodnjem letu je vsaj obdržati letošnje re-

zultate. To pa ne bo lahko, kajti pogoji poslovanja za drugo leto so še zelo nejasni. Niso nam še poznani instrumenti poslovanja poleg tega se tuja tržišča vse bolj zapirajo, pritiski na znižanje cen so veliki in to na zapadnih in vzhodnih tržiščih. Tudi na domačem trgu še moramo računati z nadaljnjim padcem življenjskega standarda in zmanjševanjem povpraševanja po naših in podobnih izdelkih. Zato si v proizvodnji ne bomo smeli dovoliti proizvajati nekaj, za kar ni sigurno, da bomo res lahko prodali. Usklajenost proizvodnje in prodaje je predpogoj za uspešno poslovanje v prihodnjem letu. Zelo pomembno bo s kakšnimi stroški bomo poslovali, kajti od tega je v znatni meri odvisno, kakšen bo naš nivo osebnih dohodkov in akumulacije.

Nihče od nas si ne želi stagnacije in nazadovanja. Zato smo se dolžni pravočasno pripraviti še na težavnejše prilike poslovanja. In kaj lahko v

Planska predvidevanja za leto 1985

Še dobro nismo končali z letom 1984, že si moramo zastaviti cilje in naloge za leto 1985. Ti cilji slonijo na realnih možnostih naše DO, saj nikjer ne predvidevamo bistvenega odstopanja od ocenjenih končnih rezultatov za leto 1984.

V naslednjem letu si bomo zastavili nalogo proizvesti 3.620 ton izdelkov. Od tega bo keramičnih izdelkov za 3.100 ton, grafitnih pa za 520 ton. Proizvedeno količino planiramo v celoti tudi prodati. Na tuj trg bomo plasirali cca 33% celotne prodaje ali drugače povedano cca 1100 ton keramičnih izdelkov in cca 100 ton grafitnih izdelkov. Naš osnovni cilj bo predvsem prodaja na konvertibilni trg, da si s tem zagotovimo devize za nabavo surovin. Kljub temu pa ne smemo zanemariti klirinški trg, kot tudi ne domačega.

Pri zaposlenih prav tako ne predvidevamo bistvenega povečanja. Zaposlenih naj bi bilo 555 delavcev, trenutno pa jih imamo 549.

Ob zmerni rasti cen in stroškov in ob doseženem planu planiramo, za dano situacijo, uspešno poslovanje v letu 1985.

S tem si bomo omogočili tudi, da bomo lahko nekatera sredstva za delo posodobili in si ustvarili boljše startno osnovo za v naprej.

danih prilikah storimo, da ne bo prišlo do neprijetnih presenečenj?

Red, delovna in tehnološka disciplina sta predpogoj za dobro funkcioniranje delovne organizacije. Na teh področjih smo v zadnjih letih precej storili, vendar še ne dovolj. Zato bomo tem področjem v prihodnjem letu posvetili vso pozornost.

Varčevanje z vsemi oblikami porabe, ravnanje z materialom s skrbjo dobrega gospodarja, maksimalno koriščenje kapacitet, dobro vzdrževanje vseh naprav in objektov je drugi sklop nalog, od katerih je v znatni meri odvisen končni rezultat našega dela.

Skratka, najboljša priprava na "slabe čase" je tekoče odpravljanje vsega tistega, kar nam znižuje produktivnost dela in zvišuje stroške poslovanja. Če si bomo teh nekaj misli vzeli k srcu in se po njih ravnali pri vsakdanjem delu se lahko z dokajšnjo mero optimizma poslovimo od letošnjega leta in zakoračimo v novo leto 1985.

Vsem delavcem in njihovim družinam želim srečno in zadovoljno 1985. leto.

Če pa se bomo v letu 1985 ravnali še malo bolj stabilizacijsko, oziroma po nalogah, ki smo si jih zastavili s stabilizacijskim programom 1985, bo uspeh še boljši.

G. S.

Boleznine so drage za delovno organizacijo in posameznika

V vsaki številki informatorja poudarjamo in ugotavljamo, da nas pestijo veliki bolniški izostanki. Zakaj ta problem tako izpostavljamo. Predvsem iz treh razlogov:

1. Bolniški izostanki zmanjšujejo proizvodnjo
2. Bolniški izostanki povečujejo stroške
3. Bolniški izostanki so tudi slabi za posameznika.

Kako bolniški izostanki zmanjšujejo proizvodnjo?

V letu 1984 (januar—september) je bilo zaradi raznih bolniških izostankov izgubljenih 109.343 delovnih ur. Med te izostanke štejemo boleznine

do in nad 15 dni, porodniške, nego in invalidnino.

Če napravimo izračun:

"109.343 delovnih ur delimo s 1.638 urami, kolikor jih je posameznik bil v devetih mesecih letošnjega leta dolžan narediti dobimo, da je dnevno bilo z dela cca 67 ljudi zaradi bolezni."

Kaj to pomeni za proizvodnjo?

Storilnost na zaposlenega je bila v januar-septembru 4.841 kg. 67 ljudi bi lahko v tem času proizvedlo za 324.347 kg izdelkov. Preračunano po povprečni proizvodni ceni 261,61 din/kg to znaša cca 84.800.000,— din povečanja proizvodnje. To je pa tudi znesek, s katerim bi lahko pokrivali štiri mesece maso stroškov za bruto osebne dohodeke.

Če pa pri tem upoštevamo še dejstva, da se zmanjša nekoliko tudi storilnost delavcev, ki so z delom povezani na bolnega posameznika, je ta izpad še večji.

Drugi vzrok predstavljajo stroški za bruto osebne dohodeke. V letu 1984 z aprilom, smo prešli na obračunavanje bolnih po novem zakonu.

Po tem zakonu se prenesejo vsa nadomestila osebnih dohodkov za boleznine nad 30 dni iz bremena Skupnosti za zdravstveno zavarovanje na breme delovne organizacije. Tako po novem "socialna" pokriva samo porodniške, nego, spremstvo in invalidnino, boleznine pa delovna organizacija sama.

Delavec, ki je bolan ni proizvajal, stroški v zvezi z nadomestilom osebnih dohodkov v času bolezni pa bremenijo delovno organizacijo.

V obdobju januar-september 1984 se je število ur, ki jih pokriva delovna organizacija povzpelo na 63.094 ur. Lani ob koncu leta jih je bilo 50.946 ur, ob koncu istega obdobja januar-september lani pa 37.264 ur. Letos je bilo za nadomestila OD izplačano 6.888.042,— din, ob koncu lanskega leta 3.235.820,— din ter ob koncu tretjega četrtletja lani 2.394.295,70 din.

Te številke lahko prištejemo k izpadli proizvodnji, s tem pa se poveča izpad dohodka zaradi bolnih.

Boleznine pa niso slabe samo za delovno organizacijo. Tudi posameznik je kar precej oškodovan pri njih.

Boleznine se računajo na povprečni osebni dohodek posameznika preteklega leta. Ker vemo, da se nam je osebni dohodek v letošnjih devetih

mesecih povečal za več kot 8%, je delavec v bolniškem staležu oškodovan za to povišanje. Prav tako ne dobi premije, kot tudi ni udeležen pri proračunu.

Druga slabost bolnih za posameznika je v tem, da se po novem zakonu in spremembah ter dopolnitvah našega Pravilnika o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitvi sredstev za OD in skupno porabo, obračunajo boleznine veliko slabše kot so se prej.

Delavec, ki je bil v bolniškem staležu še takrat, ko je veljal star zakon, je dobil nadomestilo za OD 90% od poprečja svojega osebnega dohodka v preteklem letu.

Po novem pa se mu od prvega do 14 dneva bolezni prizna nadomestilo OD za 80% osnove, od 15 dneva naprej pa za 90% od osnove.

Kaj smo hoteli povedati s tem sestavkom?

Sigurno nismo hoteli z njim nikogar žaliti, saj nam je vsem jasno, da bolan človek ne more in ne sme delati.

Vednar pa nam je vsem tudi znano, da je med njimi veliko takih, ki simulirajo oziroma podaljšujejo bolezen zaradi raznoraznih razlogov.

Njim velja ta sestavek kot opozorilo in poduk, da se ob njem zamislijo in si mogoče izračunajo koliko so izgubili, ko so bili v bolniški. Pri izračunu pa naj upoštevajo tudi delež, s katerim so posredno oškodovani, ker so prikrajšali delovno organizacijo za določen dohodek.

Delo skupne disciplinske komisije

Skupna disciplinska komisija se je od zadnjega poročanja v Keramiku sestala enkrat ter izrekla 8 disciplinskih ukrepov od tega:

1. 2 x prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 1 leta in to
 - delavcu GRGIČ Tomu zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec neopravičeno izostal z dela dne 16. 8., 17. 8. in 18. 8. 1984
 - delavcu GUČEK Dragu, zaradi

hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec neopravičeno izostal z dela dne 13. 7. 1984.

2. 3 x javni opomin in to
 - delavcu ROM Jožetu zaradi kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da delavec večkrat zapušča svoje delovno mesto, ter se ni vrnil do 9. ure
 - delavcu BREZLAN Cirilu zaradi hujše delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec dne 19. 5. 1984 med delovnim časom zapustil svoje delovno mesto na nedovoljenem mestu (čez zid pri oddelku gmota)
 - delavcu LUKEŽ Zdenku, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec dne 19. 5. 1984 med delovnim časom zapustil svoje delovno mesto na nedovoljenem mestu (čez zid pri oddelku gmota).

V treh primerih je skupna disciplinska komisija delavcem izrekla disciplinski ukrep OPOMIN. V dveh primerih pa so člani skupne disciplinske komisije ugotovili, da delavca nista odgovorna za očitane jim kršitve in so jih zato oprostili odgovornosti.

Planinšek Breda

REFERENDUM 15. 11. 1984

Dne 15. 11. 1984 smo delavci DO KIL Liboje na referendumu sprejemali:

- S. G.
- Samoupravni sporazum o spremembah in dopolnitvah Samoupravnega sporazuma o združitvi v DO KIL
 - Spremembe in dopolnitve Statuta delovne organizacije Keramične industrije Liboje r.o.
 - Spremembe in dopolnitve Statuta, TOZD Grafit, TOZD Keramika in DSSS
 - Spremembe Samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo
 - Spremembe in dopolnitve Pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo.

In sedaj na kratko, v čem so bistvene novosti:

1. k Spremembam in dopolnitvam Samoupravnega sporazuma o združitvi v DO smo pristopili zaradi uskladitve sporazuma z Zakonom o razširjeni

reprodukciji in minulem delu, ter Zakona o SLO in DSZ. Tako v 33. členu TOZD: dovoljujejo da DSSS razpolaga z amortizacijskimi sredstvi po predpisih in nad predpisano stopnjo od osnovnih sredstev, ki jih ima v upravljanju.

Bistvene novosti so tudi v poglavju: "združevanje sredstev in poslovanje z združenimi sredstvi temeljnih organizacij". To poglavje se usklajuje z določbami Zakona o razširjeni reprodukciji in minulem delu. Določa se, da je lahko predlagatelj za investicijska vlaganja skupnega pomena, tako znotraj delovne organizacije kot izven, skupni delavski svet.

V celoti pa je spremenjeno tudi 14. poglavje: splošna ljudska obramba in družbena samozaščita, ki je usklajeno z Zakonom o SLO in DSZ.

2. Vse spremembe in dopolnitve v Statutu DO pa se nanašajo na uskladitev z Zakonom o SLO in DSZ. Tako je na novo opredeljeno in razširjeno poglavje "Poslovna tajnost" ter dodano novo poglavje "SLO in DSZ".

3. V Statutih TOZD oz. DSSS se glede na uskladitev z Zakonom o razširjeni reprodukciji in minulem delu razširja pristojnost odločanja na referendumu zboru delavcev in delavskem svetu.

V Statutu je dodano novo poglavje: Sprejemanje investicijske odločitve, kar je posledica uskladitve z Zakonom o razširjeni reprodukciji in minulem delu in se nanaša na investicije. Po tem zakonu se investicijske odločitve sprejemajo z osebnim izjavljanjem.

Kot obliko osebnega izjavljanja za sprejem investicijske odločitve smo opredelili referendum in zbor delavcev. Zakon je tudi določil, da lahko izjemoma sprejema investicijske odločitve delavski svet, v kolikor so te majhne vrednosti in je to pooblastilo delavskemu svetu dano v samoupravnem splošnem aktu. To zakonsko pooblastilo smo vnesli v Statute TOZD in DSSS, tako da smo kot investicije manjše vrednosti določili investicije do 70% knjigovodske vrednosti vseh osnovnih sredstev TOZD. V tem poglavju se ureja tudi postopek za sprejem investicijske odločitve ter primeri, ko mora delavski svet pred odločanjem iskati mnenje o družbenoekonomski upravičenosti od zunanjih organov oz. inštitucij. Opredeljen je tudi postopek za ugotavljanje vzrokov zaradi katerih se ne dosega pričakovani rezultati.

V poglavju o obveščanju delavcev se ureja način obveščanja delavcev s poudarkom na obveščanju delavcev o uresničevanju investicijske odločitve. V celoti pa je spremenjeno tudi poglavje o SLO in DSZ, ki je usklajeno z Zakonom o SLO in DSZ.

4. Pri spremembah in dopolnitvah Samoupravnega sporazuma in Pravilnika o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitvi sredstev za OD in skupno porabo gre za znižanje najvišje premije režijskim delavcem od 20% na 5% pri pozitivni in od 10% na 2.5% v negativni.

Planinšek Breda

NOVA SKLADIŠČA EMBALAŽE

Po letu in četrtr zidave smo pridobili obnovljene prostore za skladišče embalaže, ognjevarnega materiala, mavčnih modelov ter delavnice.

Lesene barake so z leti in zaradi neutrenega terena kazale, da se bodo podirle, ob vsem pa so bile zaradi skladiščenja kartonov in stiropora zelo nevaren vir požara. Zato smo postopoma zgradili nove skladiščne prostore. V zgornjem skladišču imamo 480 m² namenjenih kartonski embalaži ter 110 m² ognjevarnemu materialu in šamotnim ploščam. Ti prostori so opremljeni tudi s skladiščnimi regali za palete in embalažo. Ob zgradbi so tudi prostori za mletje šamota in baliranje odpadnega papirja. Z asfaltiranjem dostopne ceste in prostora za uporabni odpad smo uredili tudi transport in odlagališče, kjer pa so že predvideni regali za železo in les. V spodnjem skladišču je 160 m² namenjenih stiroporni embalaži, 120 m² modelom in 120 m² prostora za ureditev delavnic, tu pa so tudi sanitarije.

V prostoru bodo nameščeni še polični regali za razmnoževalne modele in vzdrževalni material.

Izvajalec gradbenih del je bil Remont iz Celja, ki pa je ob razmeroma nizkih cenah, bil počasen pri gradnji. Ob objektih in delavnici je urejena tudi kanalizacija in vodovod. Električno napeljavo je izvedla elektrodelavnica, pri čemer je bilo potrebno prestaviti visoko napetostni kabel in izvesti nov priključek za delavnice. Na spodnjem objektu se izvajajo samo še zaključna dela v sanitarijah in okolica.

Leon Bauer

Stanovanjski blok z vrtcem se gradi

Stanovanjski blok v naselju Grič smo končno začeli graditi po maratonsko dolgotrajnem pripravljanju dokumentacije za izgradnjo. Po prvotnih predvidevanjih bi se gradnja morala začeti že spomladi letošnjega leta. Zaradi razno-rznih zapletov pa se je začelo graditi v mesecu decembru. Rok izgradnje je predviden do 30. 10. 1985, torej bo možna vselitev v prihodnjem letu meseca novembra. V spodnjih prostorih bomo z izgradnjo prizidka pridobili tudi prostore za potrebe otroškega varstva, tako da bo končno rešen tudi ta problem.

Keramična industrija Liboje je soinvestitor za izgradnjo 10 stanovanj v skupni kvadraturi 482,55 m², kar nas bo po predračunskih izračunih stalo

32.640.647,00 din. Cena m² po predračunu bo 67.642,00 din, seveda, če ne bodo razni predračunski elementi cene, kot so ocenjeni, bistveno povišani.

Da boste zainteresirani lahko do vselitvenega roka zagotovili denar za soudeležbo, bo odbor za družbeni standard že sedaj razpisal stanovanja.

Ker pa je v zadnjem času vse več želja po zamenjavi večjega stanovanja z manjšim ali obratno, pozivamo vse nosilce stanovanjske pravice na stanovanjih last KIL, da svoje morebitne želje sporočijo pismeno. Odbor za družbeni standard bo proučil možnost zamenjave in rešil nekatere neustrezne sedanje stanovanjske razmere po dogovorjenih normativih.

Domovina je praznovala

Minil je še en praznik — rojstni dan naše domovine.

Rodila se je v majhni, prijazni vasi v osrčju Bosne, dne 29. 11. 1943. Tega dne je v vasi Jajce vse zaživelo, kajti to je bil pomemben dan.

O tem dnevu piše tudi zgodovina.

V čast prazniku domovine so povsod plapolale zastave in vršile so se razne kulturne manifestacije.

veli zanimivo, lahko bi se reklo, udarniško.

Nekateri krajanji smo se zbrali skupaj in pomagali pri polaganju kanalov v jarke.

To je bilo dejanje, vredno truda, kajti s svojim, prostovoljnim delom in prispevki smo pripomogli k razvoju naše krajevne skupnosti. Kljub prostovoljnemu delu pa ga ni bilo med nami, ki se ne bi počutil praznično. K prazničnemu vzdušju so pripomogle tudi zastave, ki so plapolale na drogovih, v pozdrav prazniku.

Praznični dnevi so prehitro minili.

Ponovno smo se vrnil v službe ter se hitro prilagodili že prej ustaljenemu ritmu in tempu življenja, ki ga je le za trenutek spremenilo praznično in svečano vzdušje.

Vanja Mavrek

Tudi v naši delovni organizaciji smo s kulturno proslavo "čestitali" domovini za njen rojstni dan.

Po končani proslavi v DO smo odšli domov in vsak po svoje preživljali praznične dni.

Mnogo ljudi se je iz mest vrnilo na dežele, kjer so preživeli svoja najlepša otroška leta. Vsakdo se rad vrača v gnezdo, kjer se je rodil. Vendar pa praznični dnevi niso bili praznični za vse ljudi.

Nekaj ljudi je praznike preživelo delavno, tudi v industriji. V mojem domačem kraju smo praznične dni preži-

Šport in rekreacija

Stališča in sklepi RK SZDL pomenijo najširši družbenopolitični dogovor, ki še posebej poudarja pomembnost množičnosti v telesni kulturi in s tem predvsem v športni rekreaciji.

Kot prvi osnovni cilj programskih izhodišč TKS Žalec je bil "ustvarjanje pogojev za telesnokulturno aktivnost vseh občanov". Vsakemu delovnemu človeku je treba znati odgovoriti na vprašanje kje, kdaj in kako se lahko ukvarja s telesno kulturo.

Da bi zagotovili telesni aktivnosti v prid boljšemu zdravju, delovni in obrambni sposobnosti, nam mora biti osnovni cilj 2—3-krat tedensko ukvarjanje s telesno kulturo. Aktivnost je lahko organizirana, usmerjena ali individualna, zato moramo delovati v vseh treh oblikah rekreacije.

Individualno obliko rekreacije si ustvarja in jo izvaja vsak posameznik, pretežno v množičnih športih (smučanje, košarka, tek na smučeh). Z njo vsak skrbi za svojo kondicijo in s tem tudi za svojo delovno sposobnost.

Oblika usmerjene rekreacije oz. tudi tekmovalnega športa se udeležuje mnogo naših delavcev, ki so včlanjeni v TVD Partizan Liboje. Vsaka sekcija ima značaj usmerjene oblike vadbe. Tu moram omeniti tudi Strelsko družino v Libojah ki je prav tako številna in dosega tudi lepe rezultate na raznih tekmovanjih.

Ena od oblik skupne organizirane rekreacije v občini so sindikalne športne igre, katerih udeleženci so vse OOSZ v občini. Čez leto se vrsti program športnih aktivnosti v katerih merijo moči rekreativci, to je delavci.

Letošnje leto za našo DO ni bilo najbolj uspešno saj je bilo čutiti upadanje zanimanja za to vrsto rekreacije. Mogoče so k temu pripomogle tudi težave s prevozi. Druga slaba stran je, da se teh iger povečini udeležujejo samo moški. Čeprav imamo veliko število zaposlenih žensk od tega veliko mladink, z njihove strani ni interesa za takšno obliko športne rekreacije.

Druga oblika skupne organizirane rekreacije so interna tekmovanja. Organizirali smo tekmovanja v šahu, namiznem tenisu in športnem ribolovu v Presarjah. Takšna tekmovanja so dovolj priljubljena, da se jih udeleži dovolj delavcev. Posebni interes se kaže pri ribolovu. Zelo priljubljeno je tudi planinarjenje, saj je ta oblika rekreacije možna skozi vse leto.

Naslednja vendar najmanj obiskana oblika rekreacije so ure rekreiranja. Enkrat na teden je možnost vadbe v telovadnici OŠ Petrovče in na kegljišču v Žalcu.

V letu 1984 smo se tudi udeležili tekmovanja keramikov na zvezni ravni. Letos je bil organizator Kemični kombinat ZORKA TOZD NEMETALI Šabac. Tekmovanja se je udeležilo 23 tekmovalcev, ki so dosegli v tekmovalnem programu povprečne rezultate. V skupni uvrstitvi smo dosegli 13. mesto med 19 sodelujočimi ekipami.

Za zaključek lahko rečemo, da je možnost za vadbo dovolj za vse vendar je ne izkoriščamo, kar bi bilo potrebno v naslednjih letih popraviti.

RV

Šahisti zelo aktivni

Kakor že več let nazaj tako so tudi letos šahisti zelo aktivni. V mesecu oktobru in novembru so priredili dva šahovska brzoturnirja. Kot že več turnirjev nazaj je zmagovalec znan že pred pričetkom tekmovanja. Toda tudi ostali šahisti napredujejo in tako je borba za zmago vedno težja.

V mesecu oktobru so bili na brzoturnirju po dvokrožnem sistemu doseženi naslednji rezultati:

	točk
1. mesto URISEK Mitja	15
2. mesto VIDEK Marjan	11
3. mesto PIŽMOHT Bruno	10 1/2
4. mesto VIDEK Milan	8
5.—6. mesto URISEK Suzana	6 1/2
5.—6. mesto AVSEC Jože	6 1/2
7. mesto DŽUDARIČ Marko	5 1/2

8. mesto URISEK Mitja ml. 5
9. mesto JURAK Ivi 4

V mesecu novembru pa so bili na šahovskem brzoturnirju doseženi naslednji rezultati:

	točk
1. mesto URISEK Mitja	11
2.—3. mesto ŠKODIČ Ivan	9
2.—3. mesto AVSEC Jože	9
4.—5. mesto URISEK Suzana	7
4.—5. mesto VIDEK Marjan	7
6.—7. mesto HRVATIN Jože	5 1/2
6.—7. mesto VIDEK Milan	5 1/2
8. mesto TOMAŽIČ Ivan	4
9.—10. mesto LOVRENČIČ Drago	3
9.—10. mesto URISEK Mitja ml.	3
11. mesto DŽUDARIČ Marko	2
12. mesto JEVŠEVAR Pankrac	—

Izredno smo lahko zadovoljni z delom naše šahovske sekcije in če bi bili tudi športniki tako aktivni bi verjetno v sindikalnih športnih igrah dosegli boljše rezultate. Vsem šahistom želimo še veliko zadovoljstva pri igranju šaha in da bi dosegali še boljše rezultate.

Turk Forto

PLANINSKI KOTIČEK

Dvodnevno potepanje.

Ljubitelji gora in naše planinske sekcije smo si zadali nalogo, da osvojimo goro Krn zaradi njene izredno lepe lege in razgleda z višine 2245 m.

Krnska skupina grebena zavzema skrajni jugovzhodni del vzhodnih Julijskih alp. Od vseh strani jo obdaja dolina Soče s svojima pritokoma Lepenjice in Tolminke. Severno pobočje je bolj strmo in v nižini prehaja v gozd, medtem, ko je na jugovzhodni strani strmina poraščena z mahom in travo, vse do lepe vasice Krn.

In prav na tega posebnost se je konec meseca julija odpravila naša šestčlanska ekipa: Konči in Štefka vodnika, Zlatko tehnolog, Franček in Nataša oče in hči in moja malenkost.

Vremenska napoved ni bila nič kaj obetajoča, nas je pa toliko bolj razveselila in pomirila rezervacija, ki nam jo je priborila naša turistična agentka tov. Lojzka, kajti to je bila garancija, da bomo do vasice Soče v dolini Trente pravočasno prispeli.

S hojo smo pričeli nič kaj veseli, kajti vožnja nas je utrudila, ob 12. uri in 30 minut.

Vijugasta makadam cesta nas je privedla do doma, ki so ga leta 1953 preuredili iz nekdanje italijanske vojaške zgradbe v Lepeni na višini 630 m nadmorske višine. Dom nosi ime po znanem slovenskem alpinistu, filozofu in pisatelju dr. Klementu Jugu, ki se je leta 1924 ponesrečil na Triglavu.

Za nami je bilo sedem ur vožnje in poldrugo uro hoje. Prijeten planinski vetrič, ki je pihljal iz gora nas je pričel vzpodbujati k teku, oblačilo se je, nato smo na hitro zaužili nekaj hrane, in hajd naprej.

Ozka cesta se je neusmiljeno korak za korakom vedno bolj dvigala. Postajali smo živahnejši, kajti ogrete noge so postajale prožne, hiteli pa smo tudi zato, da nas ne preseneti dež. Najbolj sta bila hitra najmlajša Nataša in Zlatko, zato smo ju morali večkrat opomniti, da morata štediti s svojo odvečno močjo, toda nič ni zaleglo, še naprej sta hitela, mi pa smo jima sledili v primerni razdalji.

V pičlih dveh urah smo že stali pred lepim novim planinskim domom pri Krnskem jezeru.

Malo smo si oddahnili in po nasvetu naše vodnice s pohodom proti vrhu Krna takoj nadaljevali, tako da smo nahrbtnike pustili kar v koči.

Nismo prišli daleč, samo do jezera, ko je pričelo rosi in nato deževati. Modrovali smo kaj storiti, ali oditi do vrha ali se vrniti: Modro je svetoval Konči, ki je predlagal: "Vrnitev domov, v kolikor pa se vreme izboljša, odidemo z nahrbtniki na vrh Krna in tam prespimo".

Vrnili smo se ter čakali, pa ne dolgo. Megla se je dvignila, prenehalo je deževati, mi pa smo se nadvse srečni odpravili proti vrhu.

Pot nas je vodila čez široko travnato korito planine Duplje mimo Krnskega jezera, nato pa čez kamniti žleb, ki je največkrat zasnežen. Tudi letos je ta ledenik močno kljuboval naši kondiciji. Kajti hoja po ledeniku je bila naporna in s težavo smo ga premagali, za nami pa je bil že zelo naporen dan.

Prišli smo do planine Polje na višini 1530 m. Premagati je bilo treba še strmi del do Krnske škrbine 2062 m.

Popoldne se je zjasnilo in zahajajoče sonce, ki je obsijalo vrh Peski je v nas razblinilo vso utrujenost, nam dalo še večji elan in že smo bili na sedlu oziroma Krnski škrbini.

Postali smo, prelep razgled na vse strani neba smo si vsi molče, vsak zase občudovali. Predrami nas Konči, ki nas opozori na spomenik in razmetane ostanke orožja in časa I. in II. svetovne vojne.

Prvi mrak je pričel padati in le dobrih 15 minut nas je ločilo do gorskega bivaka na Krnu. Naša ustrezljiva vodnica nam je priskrbela prenočišče ter nas kot neubogljive otroke razporedila, da slučajno ne bi prišlo med nami do prepira, kajti skupno ležišče "ni od muh", vodnik pa mora paziti, da kdo ne zdrkne iz postelje, kajti nesreča v gorah nikoli ne počiva.

Čeprav nam je zabičala, da moramo takoj spat, se nismo mogli odreči prijetnega večernega kramljanja na višini 2236 m, zato ji tokrat nismo ustregli.

Poudariti moram, da smo bili prijetna družina, polna preživetih vtisov, ki ne bodo odšli nikoli v pozabo, čeprav smo se zavedali, da nas naslednji dan čaka še daljša in napornejša pot.

Zgodaj zjutraj me Štefka prebudi in zahteva vstajanje. Tema je še kot v rogu, pogledam proti oknu, zunaj se svetlikajo prvi otenki jutranje zarje,

pogled na uro pa mi da vedeti, da je šele štiri in trideset minut. Rečem ji, da je prežgodaj, pusti nas še spati, dolgo smo bedeli.

Natanko ob šestih smo zapustili zaveščišče in se pričeli spuščati v dolino. Bilo je sveže, jasno in vetrovno jutro, ki ga z besedami težko opišeš. Uživala sem korak za korakom, čeprav je bilo spolzko in spet smo hiteli, da pridemo do željenega cilja, kar ni bilo čisto v skladu s planinsko taktiko in etiko, vendar zelo, zelo ambiciozni zahtevni cilj, ki smo si ga zadali je bilo potrebno uresničiti. Kot bi trenil smo bili na Škrbini ob sedlu. Tu pa je bilo postavljeno vprašanje: "Čez Peski po bolj zahtevni in krajši poti, ali nazaj po isti poti mimo Krnskega jezera? Spet smo ubogali Štefko — vodnika, ki je odločno rekel: "Nazaj po isti poti, ta nam je poznana."

Točno ob udarcu na gong je bila ura sedem, mi pa smo na planini Polje pri pastirskem bivaku že odpirali nahrbtnike. Vrgli smo se v travo kot izmučeni bojevniki in pričel se je zajtrk, ki je trajal kratek čas in že smo bili kot bi trenil pri jezeru.

Nepopisna jutranja lepota tega visokogorskega jezera me je tako prevzela, da sem Končiju, ki mi je bil najbližji, dejala: "Postoj in poglej to enkratno doživetje, kajti drugič ne bo nikdar več tako lepo kot je danes". Bilo je kot v pravljicnem filmu. Hladno gorsko jezero, ki se poleti tudi toliko ogreje, da se v njem lahko ohladiš in okopaš, je bilo v jutranji uri rahlo valovito kot morje. Valovanje je potekalo od severa proti jugu, med rahlo valujočimi valovi pa se je podila s soncem obsijana megla, ki je uprizarjala prisposodbo prave čarovnije narave. In nenazadnje ko pogledaš, kako mogočno se zahodno nad jezerom dviga skalnati del gorskega vrha Lemeža, ki je visok 2041 metrov, ti ob taki naravni lepoti zastane dih, nakar ugotoviš, da je tvojo življenje oplemenitenjeno z eno naravno lepoto več. Poleg vse te krasote oživljajo jezero številne ribice Pisanci, ki jih je naša Nataša pogostila s skupnim prispevkom.

In že smo spet hiteli naprej, gorska pot nas je peljala pod Šmohorjem, preko velikega konta Doliči, od koder nas vodi pot proti Lepovčanam. Tu nas preseneti razpadajoče naselje vojaških zgradb iz prve svetovne vojne.

Mi pa drvimo kar naprej proti Bogatinskim vratcem na kočjo pod Bogatinom. Spet slabih 15 minut počitka in že hitimo proti Komni in od tod proti

Slapu Savica, od tu pa z avtobusom proti Žalcu.

Tako dvodnevno potepanje po naših prelepih gorah je v tako kratkem sestavku težko popolnoma opisati, zato upam, da bodo bralci, ki jim je naša

dežela, oziroma ožja domovina naših gora sveta, s tem prispevkom doživeli vsaj delček tega, kar smo mi dejansko.

Majda Kotnik

MONOGRAFIJA SPOMENIKOV NOB

V naši občini se pripravlja monografija spomenikov NOB. Dogovorili smo se, da bomo opisali pot k posameznim spomenikom. Ena izmed poti bi bila:

PETROVČE — KASAZE — LIBOJE — ZAGREBEN — ZABUKOVICA — BUKOVICA — MIGOJNICE — ŽALEC.

Začnimo pri avtobusni postaji v Petrovčah, pripeljali smo se z avtobusom. Preko ceste v Arji vasi je spominski kamen Francu Kaču, Francu Štormanu in Stanislavu Vipotniku, padlim 9. 5. 1945.

V Petrovčah si najprej oglejmo spomenik pred šolo. Postavljen je v spomin 30 padlim žrtvam, borcem in talcem iz te krajevne skupnosti.

Iz Petrovč krenemo po asfaltirani cesti proti Kasazam. Na naši desni, na levem bregu Savinje je spomenik Danici Rebec — Tatjani, mladinski aktivistki pri Okrajnem odboru OF Žalec. Majskega večera 1. 1944 se je vračala iz Vrbja z Rudijem Cilenškom-Urankarjem. Naletela sta na nemško zasedo, tov. Urankar se je rešil, tov. Tatjana je bila smrtno ranjena in je umrla med prevozom v Celje.

Na desnem bregu Savinje je spomenik Karlu Pajku, keramičnemu delavcu iz Kasaz. Poleti 1944 ga je nemški straži na kasaškem mostu prijavil izdajalec. Izvlekli so ga iz lesene hiše, ki je stala ob Savinji in ustrelili.

Vrnemo se nazaj na cesto in dalje do keramične tovarne in mimo nje v Liboje. Ustavimo se pred šolo bratov Hrvatina. Na njej je plošča 50 žrtvam fašističnega nasilja.

Naša pot vodi proti Zagrebenu. Na desni strani je kamnolom, mi zavijemo levo v gozd. Ob gozdu stoji spomenik Antoniji Klep. Padla je na pragu svobode. Hotela je opozoriti sina partizana na pretečo nevarnost in v aprilskem jutru sama omahnila pod okupatorjevimi streli.

Vrnemo se nazaj na cesto in mimo velikega peskokopa na vzhodnem pobočju Kotečnika v zatrep doline. Ko cesta krene ob Bistrici, gremo po ko-

lovozu naravnost naprej do Podkoritnika ali Koritnika (Hojnika Liboje 53) in nad njim je ob označeni planinski poti na Šmohor spomenik Frica Termola-Živka, ki je bil junija 1944 ranjen v borbi nad keramično tovarno. Tu je predanila skupina partizanov, zvečer je nameravala napasti petrovško orožniško postajo. Bili so izdani, napadeni in v borbi je bil Živko ranjen. Tovariši so ga prenesli h gostoljubni partizanski Hojnikovi hiši in ga tam zdravili, od tu so ga prenesli v Vipotnikovo zemljansko nad domačijo. Njegovo stanje je bilo brezupno, da je sam v nečloveškem trpljenju segel po samokresu in si končal življenje.

Vrnemo se prečno nazaj na cesto in po njej ob Bistrici v Zagreben do Zg. Beškovnika. Pod sedlom (590 m) med Gozdnikom (nanj vodi od tu označena planinska pot na vrh, ali mimo Sp. Beškovnika in Dikca na Šmohor) in Kotečnikom (na vrh nameravamo ob 170-letnici keramične tovarne in ob občinskem prazniku naslednje leto namestiti žig) je spomenik Matiji Poštočniku in Karlu Kolarju. Padla sta 13. 9. 1944, ker sta se zoperstavila Nemcem, ki so prodirali iz Zabukovice.

Tako smo obiskali nekatere spomenike v KS Liboje. Nismo obiskali vseh, nismo obiskali spomenika Leopoldu Tkavcu v Porencah, ki je padel maja 1945.

Iz Zagrebena nas vodi pot po severnem pobočju Gozdnika, mimo domačije Guzej, iz ceste se po slabo vidni cesti spustimo po gozdu v Burjanov gozd in steza nas privede do spomenika, kjer je bil nekoč bunker kurirske postaje S-24. Domačini so ga imenovali "Guzejev bunker". Januarja 1944 so bili kurirji, ki so bili v tem bunkerju, izdani pri preboju sta padla Viktor Guzej in Ivan Kajtna.

Nas pot vodi v dolino Artišnice. Ko pridemo na asfaltirano cesto gremo po njej navzgor proti Mrzlici. Pridemo do označenega odcepa k spomeniku talcev.

Pod Gozdnikom ob potoku Artišnica je okupator 29. 5. 1943 ustrelil 10 talcev, morali so umreti zaradi likvidacije izdajalca, domačina Žganka.

Pot nas še vodi naprej na Jegriše, kjer je izkrvavel del Veličkove čete, nato se vrnemo nazaj v Zabukovico.

Ustavimo se pred Minervo. Na poslopju tovarne je spominska tabla, ki priča, da je bil tu nekdanji Rudnik Zabukovica, ki sta ga Savinjska in del revirske čete napadla v noči od 24. na 25. avgust 1941.

Smo na avtobusni postaji. Lahko gremo levo po označeni poti proti Homu in ko pridemo do asfaltirane ceste v Zahomu gremo po njej proti Grižam. Iz ceste krenemo v Bezovnik, obiščemo Goriškovo domačijo, kjer je spominska plošča kurirjem in od tu v Sp. Griže, k nekdanji domačiji Kajtnatovih, kjer je spomenik I. Štajerskemu bataljonu. Od tu je Štajerski bataljon krenil na brežiški pohod.

Lahko gremo desno proti Bukovici. Gremo mimo nekdanjega upravnega poslopja Rudnika Zabukovica. Na poslopju je plošča, ki opozarja, da je tu deloval Rudnik Zabukovica.

Na Bukovici je spominska plošča, ki spominja na predvojno delovanje komunistov na tem področju.

Mi gremo po označeni poti na "Šprajčev hrib". Spominsko obeležje opozarja, da je bil ta hrib shajališče napredne mladine že pred vojno, da so se tu shajali skojevci. Pod hribom ob gozdu je grob. V njem počiva Nada Cilenšek, skojevka, ki je l. 1944 darovala življenje za boljši jutri. K njej so pred nekaj leti položili žaro njenega očeta, znanega predvojnega komuniste, prvoborca Rudija Cilenška-Urankarja. Nas pot vodi v Migojnice, na cesto Žalec-Zabukovica stopimo malo pred osrednjim spomenikom NOB, ki stoji pred domom Svobode v Migojnicah. Bronasti spomenik, visok 250 cm je leta 1953 postavil Stojan Batič, ki je bil tudi sam rudar. Postavil je figuro rudarja in partizana.

Iz Šprajčevega hriba, desno, pod Gradiščem lahko, če imamo malo orientacijskih sposobnosti, pridemo na cesto Kasaze-Griže in ob njej je spomenik, ki spominja na ustanovitev I. Savinjske čete, julija 1941.

Našo pot lahko tudi "drugače zastavimo".

Opisali smo eno izmed poti, poti spominov na našo preteklost.

Vir: Liboje 1929—1954

Vodnik po partizanskih poteh

Sestavil:

Jordan Božo

Iz 1. seje odbora za praznovanje občinskega praznika v Libojah 1985

Vso organizacijo za izvedbo občinskega praznika v letu 1985 ima SZDL Liboje. V ta namen je sklicala tudi sestanek pripravljalnega odbora za izvedbo občinskega praznika.

Predsednik SZDL tov. Feliks Srebot je pozdravil vse navzoče in jih seznanil, da je na slavnostni seji vseh zborov občinske skupščine Žalec, ki je bila 8. julija t.l. je bil sprejet sklep, da se za leto 1985 zaupa izvedba občinskega praznika KS Liboje. Ta odločitev je za nas Libojčane dvojnega pomena, še posebej zaradi visokega jubileja Keramične industrije Liboje in njene tradicije, ki je tesno povezana z delom in življenjem naših krajanov, ne le v današnjem času, temveč v vseh 170-letih njenega obstoja.

V Libojah se zavedamo, da s to odločitvijo prevzemamo veliko odgovornost v teh težkih stabilizacijskih razmerah in bomo morali pritegniti k sodelovanju širok krog občanov, da bomo naloge, ki so pred nami uspešno izvršili. V ta namen je predsedstvo SZDL že imenovalo pododbore za izvedbo praznovanja in to:

Finančni odbor:

Toplak Ivan
Janežič Ervin, predsednik
Oblak Majda
Praprotnik Ana
Radišek Franc
Tilinger Franjo
Korber Vid
Jordan Roman
Mlinarič Anton

Odbor za pripravo prireditev:

Godler Zorka, predsednik
Koštomaj Jernej, nam. predsednika
Mlinarič Anton
Srebot Feliks
Čretnik Franc
Planinšek Ivanka
Oblak Majda
Centrih Ivan
Kralj Franc
Gros Anton
Petek Viljem
Cilenšek Rado
Meglič Janez
Terjav Irena

Odbor za pripravo prireditvenih prostorov:

Šuler Darko, predsednik
Jurak Anton, nam. predsednika
Podpečan Ivan

Korber Vid
Avsec Jože
Zeme Alojz

Odbor za pripravo kulturnih prireditev:

Uplaznik Anton, predsednik
Jančič Jože, nam. predsednika
Mesec Brane
Čretnik Jerica
Vodovnik Rajko
Zeme Albina
Ramšak Janja, OŠ
Šuler Darko
Mlinarič Anton
Hudina Danica

Odbor za pripravo športnih tekmovanj:

Kveder Milan, predsednik
Hrvatini Jože, nam. predsednika
Kač Danilo
Godler Borut
Germadnik Zdenko
Glinšek Janez
Virant Roman
Klavžer Štefka
Šuster Jože, star.
Valant Leopold
Zeme Alojz

Odbor za komunalno ureditev:

Šanca Albin, predsednik
Toplak Ivan, nam. preds.
Tilinger Franjo
Lavrinc Stanko
Širca Janez
Kotar Alojz
Brecl Jože
Radišek Franc

Odbor za ureditev okolja:

Jevševar Pankarc, predsednik
Oblak Marjan, nam. predsednika
Feldin Martina
Vodovnik Leonida
Golavšek Ernest
Brečko Karel
Šanca Janko

V kolikor bi prišlo do kakšnih sprememb pri sestavi odborov bomo občasno naknadno obvestili.

Na prihodnji seji odbora za izvedbo občinskega praznika bo že znan celotni kulturni program, kot tudi delno potrebna finančna sredstva.

O vseh nadaljnjih pripravah bomo še poročali.

Konferenca SZDL Liboje

Na letni konferenci SZDL Liboje je predsednik tov. Feliks Srebot podal obširno poročilo in oceno dela v preteklem mandatnem obdobju. V svojem poročilu je navedel opravljeno delo po zadanem letnem planu dela. Naloge so bile v glavnem vse opravljene in je prepričan, da je to čutiti v krajevni skupnosti.

Nikakor pa ni zadovoljivo delovanje delegacije v KS. Delegatski sistem ne deluje dovolj učinkovito, udeležba delegatov KS na zasedanjih skupščin SIS je le 56%. Takšno stanje bo potrebno izboljšati, ker bo drugače stanje vedno slabše in kaj lahko se zgodi, da v prihodnjem letu ne bo več sklepčnosti na skupščinah SIS.

Prihodnje leto bodo že potekale priprave na volitve in glavna skrb mora biti pravilna izbira kadrov, saj sama množičnost in vrsta imen na seznamih še ne pomeni uspeha. Nujno bo vključiti več mladine, saj je le-ta že mnogokrat dokazala, da tudi zna zastaviti odločno besedo...

K razpravi se je javil predsednik KS Liboje in poročal, da je KS v tem letu v glavnem skrbela za vzdrževanje cest proti Porancam in Brnici. Za prihodnje leto pa ima KS v planu odkup hiše, kjer so sedanji prostori KS, asfaltiranje ceste v Zagrebenu, asfaltiranje dvorišča pred šolo ter povezave ceste Liboje-Zabukovica.

Nadalje je bil podan predlog za izvedbo krajevnega samopriskevka. Predlog je bil soglasno sprejet. V najkrajšem času ga je treba posredovati krajanom v vednost.

Podan in sprejet je bil tudi plan dela KK SZDL za leto 1985, ki je dokaj obširen in je usklajen z ostalimi organizacijami v KS, predvsem pa je celotni plan usmerjen na praznovanje občinskega praznika v Libojah v letu 1985.

življenjsko pot. Kljub temu, da so bile plače takrat zelo skromne, sta z dobro voljo in precejšnjo mero odrekovanja zgradila zase in za hčerko topel dom v katerem je nastala praznina, ki se ne bo dala nadomestiti.

Da je bila priljubljena med svojimi nekdanjimi sodelavkami smo videli dne 16. oktobra 1984. leta na pokopališču v Žalcu, ko smo se zadnjič poslovili od naše Rozine.

Člani kolektiva Keramične industrije Liboje izrekamo iskreno sožalje možu Ignacu, hčerki Lidiji ter sorodnikom.

Tone Mlinarič

PIONIRJI OŠ LIBOJE SO NAM ZA LEPŠE NOVOLETNE PRAZNIKE NAPISALI NASLEDNJE PRISPEVKE:

Proslava ob dnevu republike

ŠD

ROZINI v slovo

Ob odhodu v pokoj si vsak želi miru in počitka. Tako si je tudi naša dolgoletna sodelavka Rozina Nedelko želela in upala, da z načetim zdravjem ne bo prevelikih problemov saj ji ne bo treba zgodaj vstati in hiteti v Liboje, pa čeprav ji je bila tovarna drugi dom. Z veseljem in ponosom je hodila delat in to skoraj 32 let.

Za našo upokojenko Rozino je držal pregovor, ki pravi: "Človek obrača - narava obrne." Zahrbna bolezen ji je načela zdravje tako, da je bila primorana oditi iskat zdravniško pomoč v Klinični center v Ljubljano ali na žalost prepozno. Za vedno se je ločila od

moža, hčerke, vnukov in nekdanjih sodelavcev in sodelavk, med katerimi je bila cenjena kod vestna in marljiva delavka.

S parimi vrsticami želim danes osvetliti njeno težko življenjsko pot. 10. februarja 1928. leta je v daljnjih Črenšovcih sredi prekmurskih ravníc zagledala luč sveta. Že ob uri rojstva ji je bilo usojeno, da bo njeno življenje težko, polno gorja in pomanjkanja. Najbolj boleče pa je bilo spoznanje, da je ostala sama na tem širnem svetu. Majhno in nebolgljeno punčko sta zapustila ata in mama ter odšla v daljnjo deželo Kanado za boljšim in večjim kosom kruha, zato ni bila sama deležna materine ljubezni, kljub temu je hčerko lepo vzgojila, kar ji je bilo v ponos in veselje.

Sredi prekmurskih ravníc so živeli dobri ljudje, kateri so jo vzeli za svojo. Iz majhne punčke je zrastle pošteno dekle, ki se je takoj po osvoboditvi izpod fašističnega jarma posvetilo poštenemu delu. Odšla je v mladinsko delovno brigado "Šamac - Sarajevo", od koder jo je pot pripeljala med zelene hmeljske nasade v Savinjsko dolino, kjer je ponovno srečala prijatelja iz otroških let in s katerim sta leta 1952 stopila na skupno

Ob 29. novembru, rojstnem dnevu naše republike in letošnji 41-letnici AVNOJ-a, so se povsod vrstile številne proslave.

Tudi na naši proslavi, v sredo 28. novembra, se je zbralo precej poslušalcev. Vabilu so se odzvali predstavniki KS, SZDL, DPM in starši prvotolčev. Pred pričetkom proslave so bili najbolj nestrpni cicibani, saj so se minute do trenutka svečane zaobljube za njih kar predolgo vlekile. S pogovorom pionirk s cicibani o nalogah, ki jih čakajo kot pionirje, pa so

tudi te minute pretekle in že je sledil sprejem v Zvezo pionirjev. Učenci so dobili modre čepice in rdeče rutice. Nato je sledila pionirska zaobljuba, v kateri so novi pionirji obljubili, da bodo pridni učenci in da bodo vestno izpopolnjevali naloge, ki jih čakajo kot pionirje. Sledil je še program, ki so ga pripravili učenci OŠ Liboje, tamburaški orkester ter mladinska organizacija. Pionirje in starše malih pionirjev pa je še čakalo pripravljeno omizje.

Osnovna šola bratov
Hrvatinov Liboje

Moj domači kraj

Moj domači kraj so Liboje. V Libojah je velika tovarna. V tej tovarni delajo posodo. Zraven tovarne je še trgovina. V tej trgovini prodajajo različne keramične izdelke. Nad tovarno je še vrtec. V tem vrtcu je veliko otrok. Tam je še zdravstveni dom in veliko stanovanjskih blokov.

Dejan Čobanovič,
3. razred OŠ Liboje

Moj dom

Moj domači kraj so Liboje. V Libojah imamo tudi šolo. Naša šola se imenuje Osnovna šola bratov Hrvatinov. Liboje so v žalski občini. Doma sem na hribu. Naša hiša ima hišno številko 100. Obiskujem 3. razred. Naša šola je velika in lepa. V šoli je lepo.

Natalija Kovač,
3. razred OŠ Liboje

Pričakovanje dedka Mraza.

Zelo nestrpno pričakujem dedka Mraza. Da bi že kmalu prišel med nas! Da bi mi veliko prinesel!

Sanke, čokolado, punčko, medvedka in uro. Otroci imamo zelo radi dedka

Mraza, ker nam vsako leto veliko prinese. Da bi bil vsako leto tako dober, da bi veliko prinesel!

Marjetica Jovan
3. razred OŠ Liboje

Pričakovanje dedka Mraza

Dedka Mraza težko pričakujemo in se ga veselimo. Najbolj smo ga veseli mi otroci, ker nas obdari z različnimi darili. Želim si, da bi mi prinesel kocke, knjigo in bonbone. Dedka Mraza imamo otroci radi. Tudi dedek Mraz

ima nas rad. Ker vsi težko pričakujemo dedka Mraza, upamo, da nam bo želje izpolnil.

Boštjan Feldin
3. razred OŠ Liboje

Spomini na brigado

Kaj je delovna brigada,
tega nisem vedela, ker sem bila še neizkušena in mlada...

Čas prinese svoje,
spoznala sem, kaj je brigada,
kaj pomeni delo, ljubezen in nada...

Pesem krampov in lopat je odmevala do neba
in segala v sredino srca mojega.

Mi smo gradili...

KAJ?

Bratstvo in enotnost, domovino,
tovarištvo — ljubezen,
gradili smo, pa naj še reče kdo, da vse je le izpeta pesem.

Ne, bilo je mnogo več, le tisti to prizna, ki sam vse to spozna.

Kaj pomeni prej življenje, dokler ga gledaš samo z očmi.

Odpri roke, odpri srce,

potem povej, kako se ti zdi življenje z druge strani.

Težko se je posloviti, še težje je oditi, pa mora tako biti.

Solze se bleščijo, ustnice pa govorijo, dajejo obljube, da se še dobimo.

Res je težko slovo od prijateljev in znancev,

a še težje je, če pozabiš vse.

Saj ne moreš pozabiti,

spomini ti počivajo na dnu srca skriti.

Vanja Mavrek

Zahvala

Vsem sodelavcem, prijateljem, znan-
cem, ki ste nam izrekli sožalje, daro-
vali denarno pomoč, sočustvovali z
nami in sošedom za nudeno pomoč
ob izgubi mojega očeta Ignaca, se
vsem iskreno zahvaljuje hčerka Irma
Koštomaj z družino.

Dopisujte
v naše glasilo!

V meni je praznina

Vse je prazno, kaj še pričakujemo,
prazne misli so, prazno je srce —
še sama sebi zdaj se odtujujem.

Sem to še jaz,
je moj obraz,
so moje te roke...

Ne vem, če upati še smem,
če srečo lahko pričakujem.

Da, to sem jaz,
utihni dvoma glas,
srce ne ve, če vate še verjeti sme.
Pred mano je še dolga cesta,
za mano ulica zablod, le kje sije sonce sreče
da spelje me iz ulice nesrečne.

Sonce sreče mi je posijalo, pravo pot mi pokazalo,
ni več toliko zablod, vse minilo je, kakor pesem,
pa vendar življenje moje nič več prazno ni.

Našla smisel sem življenja, ki krajša ure mi trpljenja...

Vanja Mavrek

Človeka ni

Hodim po ulicah brez cilja in iščem znan obraz,
v meni je praznina — zunaj je mrz.

Blodim in razmišljam, le kod in kam,
svojega cilja ne poznam.

Iščem znan obraz, rada bi slišala tvoj glas.
Med množico ljudi sama sem,
vsak dalje zdaj hiti, vsak svoje ima skrbi.
Nihče se vame ne ozre, nihče ne vpraša me,
kaj počneš tu v mrazu, ti mlado dekle...

A jaz, začuda ne ustavljam se, korak moj truden je,
v očeh znamenje tihe bolečine in solza, ki blešči se.
Ne skušam skrivati solza, ker moja bolečina bi le hujša še bila,
saj solza mi je odrešenje in težko pozabljenje.
Tolažba ni mi alkohol in cigareta ni sredstvo, s katerim bi
pregnala dvom.

Vse težave skušala bom pozabiti in notranji mir nazaj si priboriti...

Pa vendar to kaj prida pomagalo ne bo.
Spoznanje mi bo kot spomin,
ČLOVEKA NI, ta stavek pa v opomin.
Saj res ga ni, četudi iščeš med množico ljudi.

Vanja Mavrek

Kadrovske spremembe

PRIŠLI:

1. VEBER Jože, 27. 8. 1984, predorna peč
2. ČUBER Dušan, 1. 9. 1984, strojna delavnica
3. ŠTORMAN Mojca, 6. 10. 1984, livarna
4. VIDEK Milan, 9. 10. 1984, prodorna peč
5. GORENJAK Milan, 15. 10. 1984, predorna peč
6. NOVAK Jasmina, 25. 10. 1984, računovodska služba
7. HORVAT Miran, 2. 11. 1984, predorna peč
8. BELŠAK Emil, 20. 11. 1984, skladišče gotovih izdelkov
9. BURJAN Ivan, 21. 11. 1984, livarna
10. FORŠTNER Franc, 22. 11. 1984, slikarna

ODŠLI:

1. JURAK Fani, 11. 7. 1984, razvrščevalnica, star. upokojitev
2. KUMPERGER Jožef, 20. 7. 1984, TOZD Grafit, invalid. upokojitev
3. HALADEA Marjan, 23. 7. 1984 delavnice, invalidska upokojitev
4. STRAŠEK Jože, 14. 6. 1984, predorna peč, izjava delavca
5. GERMADNIK Vili, 31. 7. 1984, tehnična služba, predčasna upok.
6. NEDELKO Ignac, 4. 8. 1984, TOZD Grafit, predčasna upokoj.
7. LUKEŽ Maks, 31. 8. 1984, predorna peč, invalidska upok.
8. KOMŠIČ Ivan, 31. 8. 1984, predorna peč, inval. upokojitev
9. JURIČ Nada, 19. 7. 1984, loščilnica, disciplinski ukrep
10. HAMAR Mihajlo, 31. 10. 1984, predorna peč, predčasna upokoj.
11. KELNER Frančiška, 31. 10. 1984, strugarna, predčasna upokojitev
12. ŠPAJZER Martin, 31. 10. 1984, strugarna, v JLA
13. VIDEK Milan, 31. 10. 1984, predorna peč, v JLA
14. MLINARIČ Bojan, 31. 10. 1984, skladišče got. izdelkov, v JLA
15. KVEDER Alenka, 21. 11. 1984, loščilnica, sporazumno
16. KAŠIČ Silva, 2. 12. 1984, razvrščevalnica, sporazumno
17. ANTOLINC Roman, 20. 10. 1984, strugarna, disciplinski ukrep

KELNER FANIKA

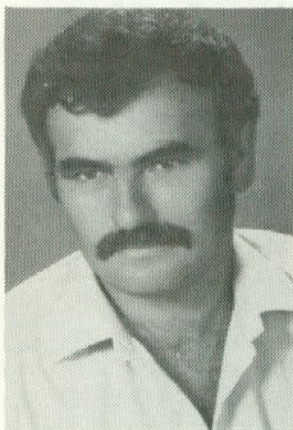

se je zaposlila v tovarni 15. 8. 1949. Vsa leta je delala v strugarni, pričela je pri struženju skodelic in malih skled, spominja se vseh raznovrstnih oblik, kot so fildžanke, skodelice za servis "MAČJI REP", skodelice za belo kavo "SILVA", "HORVAT" skodelice itd. Sodelovala je tudi pri udarniškem delu pri gradnji današnje strugarne. To se je delalo po rednem delu in 1955. leta se je strugarna preselila iz starih prostorov v nove. Tople vode za čiščenje ni bilo in pozimi so hodili ponjo v kotlarno.

1960. leta je Fani zbolela in svetovali so ji, da je najbolje za njo, če ostane doma in se pozdravi, kajti takrat še ni bilo tako urejeno za bolnike kot je sedaj in tudi primerne dela, ki ne bi škodovala njenemu zdravju ni bilo.

Tako je bila doma štiri leta, skrbela je za družino in ko se ji je zdravje izboljšalo, se je leta 1964 zopet zaposlila in delala v strugarni še celih 20 let.

KOMŠIČ IVAN

je doma iz Bosne in v Slovenijo je prišel 1972. leta, ko se je zaposlil pri železnici. Tam je delal šest let in

junija 1978. se je preselil v Liboje ter se zaposlil pri pečeh. Tu je opravljal razna dela, polnil in praznil je vozove, čistil in brizgal ploščice ter pomagal, kjer je bilo potrebno. Februarja 1982.

je zbolel in od tedaj je le občasno prihajal z berglami, kajti operiran je bil na hrbtenici in tudi kolki so bili obrabljeni, tako da je bil 31. 8. 1984 invalidsko upokojen, star komaj 36 let.

Vodstvo članov avtomobilskega kluba je odšlo na obisk v rafinerijo nafte. V dveh urah so prisotni slišali vse o predelavi bencina — nekateri so celo razumeli. Starejša ženska se vključi v pogovor:

"To je bilo skrajno zanimivo, tovariš inženir, le nečesa ne morem razumeti: le kako vam uspe, da povsod, kjer postavite bencinske črpalke, naletite na izvir nafte?"

Moški vstopi v trgovino v spremstvu svoje žene, in si želi kupiti kravato.

— Rdečo, prosim, pravi prodajalki.
— Ne, rdeča barva ti ne pristaja, se vmeša žena.

— Potem, prosim, modro.

— Ne, modra te postara! pravi žena. On potrpežljivo zahteva od prodajalke zeleno. Nakar žena:

— Oh, ne, zelena se sploh ne ujema z oblekami, ki jih imaš. Mož, odločno potegne iz hlačnega žepa pištolo, ustrelji ženo in reče prodajalki:

— Črno kravato, prosim!

Uslužbenec govori v interni telefon prepričan, da je dobil zvezo s svojim kolegom:

— Hej, debeluh, pojdi greva čez na pive, saj tako ni nobenega več v pisarni.

— Poslušajte, ali veste s kom se pogovarjate, zagrmí strogi glas na drugi strani žice.

— Ne!

— Sem direktor!

In uslužbenec odvrne v tonu zvišlosti:

— Ali veste kdo sem jaz?

— Ne!

— Ah, toliko bolje zame, odvrne in odloži slušalko.

Starejši možakar pride v prepoln vlak. V kot vagona odloži do vrha nabito vrečo in reče najbližjemu potniku:

— Pazite, da ne bi slučajno sedli na to vrečo.

Zaradi jajc seveda...

— Kaj ste do vrha napolnili vrečo z jajci?
se začudi potnik.

— Kje pa. Notri je bodeča žica!